

7 års kløe eller going bye-bye

Skal man dømme efter almindelige danske tidsskriftforhold, må man sige, at kun de færreste af disse forhold når at opleve det 7. års kløe. Redaktøren er i reglen efter få år blevet træt, eller han har fundet sig en ny og bedre, smukkere eller rigere; måske én, der er så dejlig, at andre bliver helt energiske af misundelse. Når vort forhold til „Kosmorama“ har været i 7 år, kan en del af forklaringen sikkert søges i den omstændighed, at det har været ret polyandrisk; dette kan igen forklares med, at den enke, vi overtog, i sin tid begyndte som barnebrud for en temmelig husfaderlig type, og at denne baggrund også var egnet til at gøre det senere forhold lidt monotont; men så må vi i samme sekund tilføje, at vor omgængelighed tillige gjorde det stabilt. Dette i forbindelse med lidt håndværksmæssig flid har gjort hende til et helt godt parti her op til det 3. forsøg; hun er blevet moden og kender sit værd; det forbaskede er blot, at hun er begyndt at stille krav til viriliteten.

Guderne skal vide, at vi ikke har spundet guld på forholdet. Et eller andet afholdt os fra at anskaffe en laktaske til hende. Endda hævdes det, at der er betydelige midler i hendes familie, men denne har vel ment, at forholdet var lidt uværdigt. Vi vil dog fortælle vore børnebørn, at den ikke kendte sin besøgstid, og at den i det hele taget var ret materialistisk indstillet.

Det 7. års kløe viste sig, når vi nu skal være helt ærlige, allerede for et par år siden, men så er det jo, at man takker for et par gode kapellaner og husvenner; og når vi selv skal sige det: det er efterhånden ikke så få, der har lånt nøglen, mens vi selv gik en tur rundt om karréen. Det skete endog – skønt for sjældent – at vi bød på en efterfølgende kop te og en sludder om æstetikken og teknikken og sådan noget, men af mærkelige grunde opstod der næppe noget helt fortroligt forhold mellem dem og os. Måske fordi vi ikke lod dem overnatte, men henviste dem til de lejede værelses kolde ensomhed. Det var dog mere ægte kærlighed end jalousi, der forledte os til dette, og efterhånden som det ægte svandt, steg længslen efter det frie liv blandt disse playboys, som, om de overhovedet kendte til ensomhedens bitre tårer, i hvert fald skjulte dem bag en maske af lystbetonet fribytteri.

Det er en fornuftsbestemt skilsmisse, denne her. Kærligheden var blevet afløst af vanen, og den kan næppe genoplives. Men vi kan da stadig være som brødre for hende, vi kan da stadig i ny og næ sende hende en sandkage; om nødvendigt med en fil i. P. M.

7 år for Lea

Da Jakob i sin tid forelskede sig i Rachel, trællede han i syv år for at få hende. Da tiden var omme, blev han narret og så sig pludselig formålet med Rachels grimme søster, Lea med de matte øjne.

Nu har man siddet i syv år som den ene tredjedel af „Kosmorama“'s redaktion, og det er blevet på tide at gå. Syv år for Kos – gad vide, om det ikke er gået os som Jakob. Man har i hvert fald pligt til at spørge sig selv, om det nu også var umagen værd.

Vi videreførte bladet efter den ensomme gamle redaktør, og vi er selv blevet tre ældede redaktører, der forlader redaktionen i en stemning af at have overstået noget uden at have fået virkeliggjort alt det, der skulle virkeliggøres. Vi var kloge nok til at fastholde meget af